

بررسی همبستگی آندروژن‌های سرم با عملکرد جنسی زنان یائسه

سهیلا نظرپور^۱، دکتر معصومه سیمبر^۱، دکتر فهیمه رضوانی^۲، دکتر مریم توحیدی^۳، دکتر حمید علوی مجد^۴

۱) گروه مامایی و بهداشت باروری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران، ۲) مرکز تحقیقات اندوکرینولوژی تولیدمثل، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران، ۳) مرکز تحقیقات پیشگیری از اختلالات متابولیک، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران، ۴) گروه آمار زیستی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران، **نشانی مکاتبه‌ی نویسنده‌ی مسئول:** تهران، خیابان ولی‌عصر، بالاتر از میرداماد، تقاطع ولی‌عصر و اتوبان نیاپش، روبروی بیمارستان قلب شهیدرجایی، دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی، طبقه سوم، معاونت پژوهشی، کد پستی: ۱۹۹۶۸۳۰۱۱۹، دکتر معصومه سیمبر؛ e-mail: msimbar@yahoo.com

چکیده

مقدمه: عملکرد جنسی می‌تواند تحت تاثیر یائسگی و تغییرات هورمونی ناشی از آن قرار گیرد. هدف از این مطالعه، بررسی همبستگی بین مقادیر آندروژن‌های سرمی و عملکرد جنسی در زنان یائسه بود. **مواد و روش‌ها:** در این مطالعه توصیفی--تحلیلی مبتنی بر جامعه، ۴۰۵ زن ۴۰-۶۵ ساله‌ای که در طی حداکثر ۳ سال اخیر یائسه شده بودند، با نمونه‌گیری تصادفی چند مرحله‌ای از بین ساکنین شهرستان‌های چالوس و نوشهر انتخاب و بررسی شدند. داده‌ها با استفاده از شاخص عملکرد جنسی زنان و یک پرسش‌نامه محقق‌ساخته و بررسی آزمایشگاهی سطح آندروژن‌های خون (تستوسترون، DHEAS)، SHBG و استرادیول به دست آمد. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه‌ی ۱۸ مورد تحلیل آماری قرار گرفتند. یافته‌ها: ۶۱٪ از افراد دارای اختلال عملکرد جنسی بودند. میزان تستوسترون تام با نمره حیطة تمایل، همبستگی منفی ($P=0/029$ و $r=0/108$) و میزان DHEAS و اندکس استرادیول با نمره حیطة درد، همبستگی مثبت داشتند به ترتیب ($P=0/022$ ، $r=0/113$ و $P=0/020$ ، $r=0/115$). بین رضایت‌مندی از میزان روابط زناشویی پس از یائسگی و میزان تستوسترون تام ($P=0/008$ ، $r=0/131$) و اندکس آندروژن آزاد ($P=0/044$ ، $r=0/100$)، نیز همبستگی مثبت معنی‌داری وجود داشت. در بررسی همبستگی نمره FSFI و مقادیر هورمونی، انجام رگرسیون چندگانه نشان داد که در حیطة لغزنده‌سازی، مقدار سرمی تستوسترون تام ($P=0/042$) و در حیطة رضایت، اندکس آندروژن آزاد ($P=0/021$) عامل تاثیرگذاری می‌باشند. نتیجه‌گیری: مقادیر هورمون‌های آندروژنی می‌توانند در برخی حیطة‌های عملکرد جنسی زنان یائسه تاثیر بگذارند، اما این نتیجه نیاز به بررسی‌های بیشتری دارد.

واژگان کلیدی: عملکرد جنسی، یائسگی، آندروژن‌ها

دریافت مقاله: ۹۳/۱۰/۱۶ - دریافت اصلاحیه: ۹۳/۱۱/۱۹ - پذیرش مقاله: ۹۳/۱۲/۱۹

مقدمه

یائسگی رخدادی طبیعی در زندگی زنان است که به عنوان یکی از مسایل بهداشتی در طیف بهداشت باروری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این دوران به دلیل ایجاد تغییرات جسمی و روانی، مرحله پیچیده‌ای از زندگی زنان را تشکیل می‌دهد.^۱ در برخی از زنان، فرا رسیدن دوران یائسگی موجب نگرانی شده و این دوران را مصادف با بارز شدن نشانه‌های

پیری و پایان جذابیت‌هایشان می‌دانند و دچار کاهش عملکرد جنسی می‌شوند؛^{۲-۴} در حالی‌که برخی دیگر از زنان یائسه به دلیل عدم ترس از بارداری و افزایش مدت زمان زندگی مشترک، احساس آرامش بیشتری داشته و از لحاظ فعالیت جنسی، این دوران را بهترین دوران زندگی خود می‌دانند.^{۴-۶} داسیلوالارا و همکارانش، در مطالعه مروری خود مشخص کردند که ۲۲٪ از زنان یائسه فقط به دلیل جلب رضایت همسر در فعالیت‌های جنسی شرکت داشتند و خود تمایلی به

ناشی از کاهش سطوح استروژن است، اثرات کاهش سطوح تستوسترون خفیف بوده اما به هیچ وجه کم‌اهمیت نیستند.^{۱۴} پژوهش‌های متعدد نشان داده‌اند که نخست هورمون‌های جنسی (استروژن، آندروژن‌ها و حتی پروژسترون) مغز را برای پاسخ انتخابی به انگیزه‌های جنسی تحریک می‌کنند که این کار را از طریق القای شرایط عصبی - شیمیایی برای دادن پاسخ جنسی انجام می‌دهند.^{۱۵،۱۶}

شواهد حاکی از آن است که آندروژن‌ها ممکن است نقش مهمی را در بافت‌های مختلف و در تعدیل پاسخ جنسی ایفا نمایند. مغز انسان، عضو هدف مهمی برای هورمون‌های جنسی است.^{۱۷} تستوسترون به عنوان هورمون تمایل و انگیزه جنسی در زنان در نظر گرفته می‌شود.^{۱۸} بررسی نشان داده است کاهش انگیزه جنسی، برانگیختگی جنسی، لغزنده‌سازی واژن و مواردی از این قبیل، همه در ارتباط با کاهش سطوح آندروژن می‌باشند.^{۱۴} برخی مطالعات نشان داده‌اند که آندروژن‌های درون‌زا یا آندروژن‌های تجویز شده برای درمان، به‌طور بالقوه بر روی عملکرد جنسی زنان تاثیر می‌گذارند.^{۱۹} با این حال تغییر سطوح تستوسترون در طول گذار یائسگی همچنان مورد بحث است و ارتباط سطح تستوسترون درون‌زا و عملکرد جنسی هنوز قطعی نیست.^{۲۰} با این وجود، برخی محققین معتقدند حتی اگر آندروژن‌های قابل دسترس در گردش خون در حوزه‌های مختلف پاسخ جنسی دخالت داشته باشند، به نظر می‌رسد که ارتباط ضعیفی با عملکرد فیزیکی و سایر نشانه‌هایی که معمولاً به آن‌ها نسبت داده می‌شود، نظیر تمایل جنسی، برانگیختگی جنسی، ارگاسم و سلامتی، داشته باشند.^{۲۱} در این زمینه اطلاعات محدود و متناقضی وجود دارد.

برخی تحقیقات نشان داده‌اند که میزان تستوسترون سرم در زنان یائسه با عملکرد جنسی ارتباط معنی‌داری دارد.^{۲۲-۲۴} در حالی‌که در مطالعات دیگر هیچ ارتباطی بین سطح تستوسترون و عملکرد جنسی در دوران یائسگی پیدا نشده است.^{۲۵،۲۶} برای مثال مطالعه‌ای در استرالیا نتوانست ارتباط بین سطوح تستوسترون پلازما و نشانه‌های جنسی را نشان دهد. از طرفی ارتباطی بین سطوح دهیدرواپی آندروژن سولفات^x (DHEAS) پلازما در زیر صدک ۱۰ و نمره پایین حوزه‌های مختلف عملکرد جنسی در جمعیت مشابه استرالیایی پیدا شد.^{۲۷} با این حال، در گزارش دیگری

شرکت در این فعالیت‌ها نداشتند.^۲ این در حالی است که در مطالعه لیبلمⁱ و شوارتزمنⁱⁱ در امریکا، ۶۲ درصد از زنان معتقد بودند که تمایلات جنسی پس از یائسگی افزایش می‌یابد.^v نيسارⁱⁱⁱ و احمدسوهو^{iv} بیان می‌کنند که زنان یائسه متعلق به جوامع سنتی اغلب تمایل دارند که در این دوران به مراقبت از فرزندان، نوه‌ها و انجام فرایض مذهبی و دینی بپردازند و شرکت در فعالیت‌های جنسی برای آنان در اولویت‌های بعدی قرار دارد.^۸ که با نتایج به دست آمده از برخی جوامع پیشرفته متفاوت است.^{۹،۱۰} یائسگی پدیده بیولوژیک پیچیده‌ای است که توسط عوامل فیزیولوژیک و اجتماعی - فرهنگی احاطه شده و همین باعث می‌شود که زنان نگرانی‌های منحصر به فردی را تجربه کنند.^{۱۱}

سیکل پاسخ‌های جنسی در زنان که شامل فازهای برانگیختگی^v، ثبات^{vi}، تمایل^{vii}، ارگاسم^{viii} و تحلیل^{ix} می‌باشد،^{۱۲} با واسطه فعل و انفعالات پیچیده عوامل روانی، اجتماعی، محیطی و بیولوژیک (هورمونی، عروقی، عضلانی و عصبی) صورت می‌گیرد.^۱ اگرچه افزایش سن تعیین کننده اصلی کاهش عملکرد جنسی در زنان مسن است، اما تغییرات هورمونی می‌تواند عامل مهمی در عملکرد جنسی زنان (و زوج او) باشد. یائسگی به دلیل همراهی با تغییرات فیزیولوژیکی و روانی، تمایل جنسی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. تغییرات بیولوژیکی اولیه، شامل کاهش در سطوح استروژن در گردش است. کمبود استروژن به طور اولیه، موجب بی‌نظمی قاعدگی و کاهش لغزنده‌سازی واژینال می‌شود. فقدان مداوم استروژن در ارتباط با تغییرات سیستم‌های عروقی، عضلانی و ادراری - تناسلی و نیز تغییرات خلقی، خواب و عملکرد شناختی است که عملکرد جنسی را به‌طور مستقیم و غیر مستقیم تحت تاثیر قرار می‌دهند. همچنین کاهش وابسته به سن تستوسترون و عملکرد آندروژن که در اوایل دهه ۲۰ زندگی آغاز می‌شود، ممکن است جنبه‌های اختلال عملکرد جنسی زنان را تسریع و یا تشدید نماید.^{۱۳} اگرچه بارزترین اثرات شناخته شده یائسگی،

i - Leiblum
ii - Swartzman
iii - Nisar
iv - Ahmed-Sohoo
v - Excitement
vi - Plateau
vii - Desire
viii - Orgasmic
ix - Resolution

x - Dehydroepiandrosterone Sulfate

نیز کسب اطلاعات مربوط به تعداد جمعیت شهری و روستایی و با توجه به نسبت جمعیت در شهرستان نوشهر و چالوس، درصد نمونه‌گیری از هر دو شهر به روش سهمیه‌ای مشخص گردید. در مرحله دوم، بر حسب مناطق چندگانه هر شهرستان و تعداد جمعیت هر منطقه، تعداد نمونه‌گیری در هر منطقه به روش سهمیه‌ای تعیین شد و در مرحله سوم بر اساس بلوک‌های شهری که مثل خوشه‌ها می‌باشند، به طور تصادفی تعدادی از بلوک‌ها انتخاب و بر اساس وسعت و تعداد جمعیت هر بلوک انتخابی، همه و یا تعدادی از افراد واجد شرایط به عنوان نمونه در نظر گرفته شدند. سپس توسط مراجعه حضوری و یا تماس تلفنی از افراد حایز شرایط دعوت به همکاری شد و توضیحات لازم در مورد مطالعه به ایشان داده شد. افراد موافق مشارکت در مطالعه، با تکمیل رضایت‌نامه آگاهانه وارد مطالعه شدند.

داده‌ها به دو روش به دست آمد که عبارت بودند از: (۱) اطلاعات مربوط به عملکرد جنسی و نیز مشخصات فردی که از طریق مصاحبه و با استفاده از پرسش‌نامه استاندارد شاخص عملکرد جنسی زنان روسن و همکاران (FSFI)^{۲۹} و یک پرسش‌نامه محقق‌ساخته در مورد اطلاعات شخصی و روابط زناشویی به دست آمد. پرسش‌نامه‌های افراد بدون نام بود و توسط مصاحبه‌گرانی تکمیل گردید که در زمینه موضوع اطلاعات کافی داشتند و توسط محققین آموزش دیده بودند و قادر به توضیح موارد مبهم به افراد مورد مطالعه بودند. (۲) اطلاعات مربوط به میزان سرمی هورمون‌های جنسی شامل سطح استرادیول، آندروژن‌های سرم شامل تستوسترون، DHEAS و sex hormone-binding globulin (SHBG) که با گرفتن نمونه خون و بررسی‌های آزمایشگاهی کسب گردید.

پرسش‌نامه شاخص عملکرد جنسی زنان شامل ۱۹ سؤال می‌باشد که عملکرد جنسی زنان را در ۶ حوزه مستقل تمایل جنسی، برانگیختگی (تحریک روانی)، لغزنده‌سازی (رطوبت)، ارگاسم، رضایتمندی و درد جنسی می‌سنجد.^{۳۰،۳۱} نمره‌دهی سؤالات FSFI بر اساس سیستم نمره‌دهی از صفر تا پنج است. با جمع کردن نمرات شش حوزه با هم نمره کل مقیاس به دست می‌آید. به این ترتیب، نمره‌گذاری به گونه‌ای است که نمره بیشتر مبین کارکرد بهتر جنسی است. بر اساس هم‌وزن نمودن حوزه‌ها، حداکثر نمره برای هر حوزه برابر ۶ و برای

بیشتر زنان با سطوح پایین DHEAS، عملکرد جنسی پایینی را گزارش نکردند.^{۲۸} همچنین در بررسی تورنا و همکارانش مشخص گردید که تفاوت قابل توجهی بین زنان با لیبیدیوی پایین و گروه کنترل، هم در میزان سطوح تستوسترون تام و آزاد و هم در میزان DHEAS، در هر دو گروه زنان قبل و بعد از یائسگی وجود دارد.^{۲۴}

اگرچه مطالعاتی در زمینه عملکرد جنسی زنان یائسه و میزان هورمون‌ها، به خصوص آندروژن‌ها، انجام گرفته است، اما علی‌رغم اهمیت موضوع در جهت تعیین عوامل پیشگویی‌کننده عملکرد جنسی، این مطالعات محدود بوده و نتایج متناقضی داشته‌اند. با توجه به نتایج متفاوت حاصل از بررسی‌ها به نظر می‌رسد انجام مطالعات تکمیلی در این زمینه و تعیین هرچه بهتر ارتباط میزان آندروژن‌ها و عملکرد جنسی در دوره سالمندی حایز اهمیت باشد. پژوهش حاضر با هدف تعیین همبستگی آندروژن‌های سرم با عملکرد جنسی زنان یائسه طراحی و اجرا شد. اهداف اختصاصی شامل تعیین عملکرد جنسی، تعیین میزان سرمی آندروژن‌ها (شامل تستوسترون توتال و DHEAS) و SHBG و تعیین تأثیرگذاری میزان آندروژن‌های سرم و SHBG بر عملکرد جنسی در زنان یائسه بود.

مواد و روش‌ها

بررسی حاضر یک مطالعه توصیفی - تحلیلی مبتنی بر جامعه است که نمونه‌گیری آن از مهر ماه ۱۳۹۲ در شهرستان‌های چالوس و نوشهر بر روی ۴۰۵ زن یائسه آغاز و در اردیبهشت ۱۳۹۳ پایان یافت. معیارهای ورود به بررسی عبارت بودند از: وجود یائسگی طبیعی، سن ۴۰-۶۵ سال که بیشتر از ۳ سال از زمان شروع یائسگی نگذشته باشد، داشتن همسر و روابط جنسی با او، عدم یائسگی زودرس (در سن کمتر از ۴۰ سالگی)، عدم ابتلا به بیماری‌های قلبی حاد و هر نوع بیماری روانی حاد، فقدان وجود استرس شدید روانی مانند وقوع حادثه یا از دست دادن اعضای درجه یک خانواده در طول ۳ ماه گذشته، عدم وجود ناتوانی جنسی در همسر و عدم مصرف داروهای گیاهی حاوی فیتواستروژن یا مکمل هورمون‌های جنسی به هر شکل. پس از کسب مجوزهای لازم جهت انجام پژوهش، نمونه‌گیری به صورت تصادفی چندمرحله‌ای انجام گرفت. در ابتدا، پس از بررسی پرونده‌ها و فهرست خانوارهای شبکه و مراکز بهداشت در سطح شهرستان‌های چالوس و نوشهر و

کل مقیاس ۲۶ خواهد بود. حداقل نمره برای حوزه تمایل جنسی، ۱/۲ و برای حوزه‌های برانگیختگی، لغزنده سازی، ارگاسم، رضایت‌مندی و درد، صفر و برای کل مقیاس حداقل نمره برابر ۱/۲ خواهد بود. این ابزار عملکرد جنسی زنان را در طول چهار هفته گذشته مورد بررسی قرار می‌دهد. بر اساس این پرسش‌نامه، نمره کلی مساوی یا کمتر از ۲۶/۵۵ به عنوان اختلال عملکرد جنسی در نظر گرفته می‌شود.^{۲۹،۳۱} اعتبار و روایی این پرسش‌نامه توسط روسن و همکاران در سال ۲۰۰۰ طی تحقیقی که به همین منظور انجام گرفت، تایید شده است.^{۲۹} پرسش‌نامه از نظر اعتبار یا روایی نیز تفاوت معنی‌داری را بین نمرات گروه بیماران و گروه کنترل در هر ۶ حوزه مشخص کرده است.^{۳۲} در ایران روایی نسخه فارسی این پرسش‌نامه توسط محمدی و همکاران در سال ۱۳۸۷ به دست آمد.^{۳۱} در مطالعه حاضر نیز به منظور تعیین پایایی پرسش‌نامه شاخص عملکرد جنسی زنان FSFI، از روش آزمون مجدد استفاده گردید. نتایج آلفای کرونباخ، ۰/۹۸۲ و ICC، ۰/۹۹۷ به دست آمد.

پرسش‌نامه محقق‌ساخته شامل مشخصات فردی و دموگرافیک و اطلاعات مربوط به روابط زناشویی (شامل رضایت از روابط جنسی، تغییر در روابط و تمایلات جنسی بعد از یائسگی و ارزیابی از روابط زناشویی بعد از یائسگی) شامل ۶ سوال با نحوه نمره دهی به روش مقیاس لیکرت می‌باشد. جهت تعیین روایی پرسش‌نامه محقق‌ساخته، از روش بررسی روایی محتوا و صوری استفاده شد. همچنین به منظور تعیین پایایی بخش مربوط به روابط زناشویی، از روش آزمون مجدد استفاده شد. ضریب همبستگی درون طبقه‌ای (ICC)، ۰/۸۰۶ محاسبه گردید.

به منظور انجام آزمون مجدد، پرسش‌نامه‌ها به ده نفر از کسانی که مشخصات واحدهای پژوهش را دارا بودند، دو بار در فاصله زمانی ۱۰ تا ۱۴ روز داده شد تا تکمیل نمایند و نتایج حاصل مورد بررسی آماری قرار گرفت.

افراد با مراجعه و تکمیل رضایت‌نامه، ابتدا پرسش‌نامه‌ها را تکمیل نمودند و از آن‌ها نمونه خون به منظور بررسی سطح آندروژن‌ها (شامل تستوسترون و DHEAS)، SHBG و استرادیول گرفته شد. بدین منظور، ۱۰ میلی‌لیتر خون از ورید آنته کوبیتال در وضعیت نشسته بعد از حداقل ۳ ساعت ناشتا بودن گرفته شد. بلافاصله پس از لخته شدن نمونه خون و انجام سانتریفیوژ در دور ۳۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه، نمونه‌های سرمی در فریزر -۲۰ درجه سانتی‌گراد منجمد شد

و حداکثر ظرف یک هفته با رعایت زنجیره سرما، به فریزر -۸۰ درجه سانتی‌گراد در پژوهشکده علوم غدد منتقل گردید. کلیه آزمایشات در پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی توسط یک فرد به طور همزمان و توسط یک کیت برای هر آزمایش و با استفاده از دستگاه‌های کالیبره شده انجام شد. اندازه‌گیری سطح تستوسترون تام و DHEAS سرم به روش ایمونواسی آنزیمی (Enzyme immunoassay) با استفاده از کیت‌های مربوطه (DRG Instruments, GmbH, Germany) انجام شد. سطح SHBG به روش ایمونومتریکی آنزیمی (Eenzyme immunometric assay) با استفاده از کیت تجاری (Diagnostic biochem Canada Co. Ontario, Canada) اندازه‌گیری شد. خوانش تمامی آزمون‌های هورمونی فوق‌الذکر با استفاده از دستگاه خوانشگر الایزا (Sunrise, teacan Co. Salzburg, Austria) انجام گردید. اندازه‌گیری سطح استرادیول سرم به روش سنجش ایمنی آنزیمی با کتژوگه فلورسنت (Enzyme-Linked Fluorescent Immunoassay) با استفاده از کیت تجاری و دستگاه اتوآنالیزور Minividas (Biomerieux, Marcy-l'Etoile, France) انجام شد.

ضرایب تغییرات درون و برون آزمون‌ها به ترتیب برای تستوسترون تام ۱/۲ درصد و ۳/۵ درصد، برای DHEAS ۳/۸ درصد و ۵/۶ درصد، برای SHBG ۱/۹ درصد و ۳/۹ درصد و برای استرادیول ۳/۱ درصد و ۳/۵ درصد بودند. اطلاعات حاصل از پرسش‌نامه‌ها و اندازه‌گیری آزمایشگاهی با کمک روش‌های آماری آزمون *t*، ضریب همبستگی پیرسون و ضریب همبستگی اسپیرمن تحلیل آماری شدند. همچنین برای تعیین موارد تاثیرگذار در عملکرد جنسی و روابط زناشویی، از رگرسیون چندگانه خطی و رگرسیون لجستیک استفاده شد. تحلیل آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS 18 انجام گرفت.

یافته‌ها

تعداد ۴۰۵ زن یائسه با میانگین سنی $52/8 \pm 3/7$ (میانگین \pm انحراف معیار) سال بررسی شدند. بیشترین توزیع سنی در فاصله سنی ۵۱ تا ۵۵ سالگی (۵۳/۶٪) قرار داشت.

سه حیطة لغزنده‌سازی، رضایت و درد (۸۰ در دامنه ۰-۱۰۰) بود. جدول ۱ میانگین و انحراف معیار نمره حیطة‌های عملکرد جنسی را نشان می‌دهد. بر اساس این مطالعه و در راستای هدف اختصاصی اول، ۶۱٪ از افراد تحت مطالعه دارای اختلال عملکرد جنسیⁱ (FSD) بودند.

میانگین طول مدت یائسگی ۱۴/۴±۱۹/۸ ماه بود. بیشترین فراوانی تعداد مقاربت مربوط به ۱ بار در هفته (۲۷/۵٪) بود. در بررسی پرسش‌نامه استاندارد عملکرد جنسی زنان (FSFI)، میانگین نمره کلی FSFI ۲۴/۱۱ (در دامنه ۱/۲ تا ۳۶/۰) بود. در بین حیطة‌ها، پایین‌ترین نمره متعلق به حیطة برانگیختگی (۵۰ در دامنه ۰-۱۰۰) و بالاترین نمره متعلق به

جدول ۱- میانگین، میانه و انحراف معیار نمرات حیطة‌ها و نمره کلی عملکرد جنسی در زنان یائسه

در دامنه ۰-۱۰۰		نمره اصلی		نام متغیر (دامنه در نمره اصلی)
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
۱۹/۴۱	۵۴/۲۰	۰/۹۳	۳/۸۰	حیطة تمایل (۱/۲-۶/۰)
۱۸/۳۱	۴۷/۵۳	۱/۱۰	۲/۸۵	حیطة برانگیختگی (۰-۶/۰)
۲۲/۰۴	۷۳/۲۶	۱/۳۸	۴/۲۹	حیطة لغزنده‌سازی (۰-۶/۰)
۲۲/۱۲	۶۸/۹۰	۱/۳۳	۴/۱۳	حیطة ارگاسم (۰-۶/۰)
۲۰/۳۲	۷۵/۶۹	۱/۲۲	۴/۵۴	حیطة رضایت (۰-۶/۰)
۲۷/۲۸	۷۳/۱۸	۱/۶۴	۴/۲۹	حیطة درد (۰-۶/۰)
۱۷/۳۶	۶۵/۸۵	۶/۰۴	۲۴/۱۱	نمره کلی (شش حیطة) (۱/۲-۳۶/۰)

(FEIⁱⁱⁱ)، را نشان می‌دهد که در راستای هدف اختصاصی دوم تهیه شده است.

جدول ۲ مقادیر سرمی هورمون‌های زنان یائسه، شامل تستوسترون تام، DHEAS، SHBG، استرادیول و محاسبه اندکس آندروژن آزاد (FAIⁱⁱ) و اندکس استرادیول آزاد

جدول ۲- میانگین، میانه و انحراف معیار مقادیر سرمی هورمون‌های زنان یائسه شهرستان نوشهر و چالوس در سال ۹۲-۹۳

نام متغیر	میانگین	انحراف معیار	حداقل	حداکثر
تستوسترون تام (نانوگرم در میلی‌لیتر)	۰/۴	۰/۴	۰/۰۱	۵/۱
DHEAS* (میکروگرم در دسی‌لیتر)	۶۷/۰	۴۳/۶	۰/۴	۳۰۷/۴
SHBG† (نانومول در لیتر)	۶۴/۰	۳۸/۷	۸/۰	۲۷۶/۴
استرادیول (پیگوگرم در میلی‌لیتر)	۱۹/۶	۳۹/۵	۷/۰	۵۵۴/۰
FAI‡	۰/۰۳	۰/۰۴	۰/۰۰۲	۰/۵۴
FEI§	۱۲۷/۶	۱۸۱/۶	۱۴/۴	۲۲۹۴/۸

*DHEAS: Dehydroepiandrosterone sulfate, †SHBG: Sex hormone-binding globulin, ‡FAI: Free androgen index, §FEI: Free estradiol index

نمره حیطة درد، همبستگی مثبت ($r=۰/۱۱۵$, $P=۰/۰۲۰$) دارند (جدول ۳).

در بررسی سؤالات پرسشنامه محقق‌ساخته مربوط به روابط زناشویی، با محاسبه ضریب همبستگی اسپیرمن، همبستگی معنی‌داری بین مقادیر هورمونی با میزان نارضایتی از روابط جنسی به دست نیامد. همچنین با انجام آزمون t مشخص گردید که مقادیر هورمونی در گروهی که پس از یائسگی روابط جنسی و تمایلات جنسی آن‌ها کاهش یافته و یا وجود ندارد با گروهی که روابط و تمایلات جنسی-

در زمینه هدف اختصاصی سوم، انجام آزمون t نشان داد که بین دو گروه مبتلا به اختلال عملکرد جنسی و غیر مبتلا از نظر مقادیر هورمونی و نیز اندکس‌های FAI و FEI تفاوت معنی‌دار آماری وجود ندارد. اما در بررسی نمره کلی عملکرد جنسی و نمره حیطة‌های FSFI، با محاسبه ضریب همبستگی پیرسون مشخص گردید که میزان تستوسترون توتال با نمره حیطة تمایل، همبستگی منفی ($P=۰/۰۲۹$) و میزان DHEAS با نمره حیطة درد، همبستگی مثبت ($r=۰/۱۱۳$ و $P=۰/۰۲۲$) و اندکس استرادیول آزاد با

i- Female Sexual Dysfunction
ii- Free Androgen Index
iii- Free Estradiol Index

شان پس از یائسگی تغییر نکرده و یا افزایش یافته بود، تفاوت معنی‌داری ندارد. با محاسبه ضریب همبستگی اسپیرمن مشخص گردید بین رضایت‌مندی از میزان روابط زناشویی پس از یائسگی و

جدول ۳- همبستگی مقادیر هورمونی زنان یائسه با FSFI

متغیر پاسخ: FSFI (۶ حیطة و نمره کلی). نوع آزمون: ضریب همبستگی اسپیرمن							مقادیر هورمونی
نمره کلی	درد	رضایت	ارگاسم	لغزنده سازی	برانگیختگی	تمایل	
R							
-۰/۰۲۰	-۰/۰۲۹	-۰/۰۳۵	-۰/۰۲۲	-۰/۰۱۵	-۰/۰۲۳	-۰/۰۱۰۸ [¶]	تستوسترون تام (نانوگرم در میلی‌لیتر)
-۰/۰۵۷	-۰/۱۱۳ [¶]	-۰/۰۷۶	-۰/۰۲۹	-۰/۰۱۹	-۰/۰۱۲	-۰/۰۱۲	DHEAS* (میکروگرم در دسی‌لیتر)
-۰/۰۱۵	-۰/۰۴۱	-۰/۰۲۷	-۰/۰۰۸	-۰/۰۱۲	-۰/۰۱۲	-۰/۰۲۰	SHBG [†] (نانومول در لیتر)
-۰/۰۶۹	-۰/۰۸۴	-۰/۰۳۵	-۰/۰۵۲	-۰/۰۵۵	-۰/۰۴۵	-۰/۰۴۶	استرادیول (پیگوگرم/میلی‌لیتر)
-۰/۰۱۸	-۰/۰۵۷	-۰/۰۴۵	-۰/۰۲۷	-۰/۰۳۶	-۰/۰۲۹	-۰/۰۹۷	FAI [‡]
-۰/۰۶۹	-۰/۱۱۵ [¶]	-۰/۰۵۶	-۰/۰۳۷	-۰/۰۳۵	-۰/۰۲۰	-۰/۰۴۴	FEI [§]

*DHEAS: Dehydroepiandrosterone sulfate, †SHBG: Sex hormone-binding globulin, ‡FAI: Free androgen index, §FEI: Free estradiol index, ¶Significant (P<0.05) موارد معنی‌دار

نوع آزمون: ضریب همبستگی اسپیرمن

جدول ۴- همبستگی مقادیر هورمونی زنان یائسه با رضایت‌مندی از میزان روابط زناشویی پس از یائسگی

متغیر پاسخ: رضایت‌مندی از میزان روابط زناشویی پس از یائسگی		مقادیر هورمونی
آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن (P Value)	r	
-۰/۰۰۸	-۰/۱۳۱	تستوسترون تام (نانوگرم در میلی‌لیتر)
(NS [¶]) -۰/۰۷۵	/۰۸۸	DHEAS* (میکروگرم در دسی‌لیتر)
(NS [¶]) -۰/۵۸۷	-۰/۰۲۷	SHBG [†] (نانومول در لیتر)
(NS [¶]) -۰/۹۲۵	-۰/۰۰۵	استرادیول (پیگوگرم/میلی‌لیتر)
-۰/۰۴۴	-۰/۱۰۰	FAI [‡]
(NS [¶]) -۰/۶۲۱	-۰/۰۲۵	FEI [§]

*DHEAS: Dehydroepiandrosterone sulfate, †SHBG: Sex hormone-binding globulin, ‡FAI: Free androgen index, §FEI: Free estradiol index, ¶NS: Non significant

نوع آزمون: ضریب همبستگی اسپیرمن

(P=-۰/۰۲۱) یک عامل تاثیرگذار بود. به طوری‌که به ازای هر یک واحد افزایش نمره اندکس آندروژن آزاد (FAI)، به شرط ثابت ماندن سایر متغیرها، نمره حیطة رضایت FSFI به طور متوسط ۹/۳۳ واحد کاهش می‌یافت (جدول ۵).

با محاسبه رگرسیون لجستیک در مورد سوالات مربوط به روابط زناشویی، مشخص گردید که هیچ‌یک از مقادیر هورمونی در نارضایتی از روابط زناشویی، میزان تغییر در روابط و تمایلات جنسی پس از یائسگی و نارضایتی از

با انجام تحلیل رگرسیون چندگانه به منظور تعیین مشارکت مقادیر هورمونی در پیشگویی عملکرد جنسی، مشخص گردید که در بررسی همبستگی نمره حیطة لغزنده-سازی با مقادیر هورمونی، مقدار سرمی تستوسترون توتال (P=-۰/۰۴۲) یک عامل تاثیرگذار می‌باشد. به طوری‌که به ازای هر یک نانوگرم/میلی‌لیتر افزایش مقدار سرمی تستوسترون تام، به شرط ثابت ماندن سایر متغیرها، نمره حیطة لغزنده-سازی FSFI به طور متوسط ۱/۰۵ واحد افزایش می‌یابد. همچنین در حیطة رضایت، اندکس آندروژن آزاد (FAI)

روابط زناشویی پس از یائسگی، عامل تاثیرگذار نمی‌باشند (جدول ۵).

جدول ۵- محاسبه رگرسیون چندگانه و لجستیک برای FSFI و سوالات مربوط به روابط زناشویی و تعیین مشارکت معنی‌دار مقادیر هورمونی

رگرسیون چندگانه خطی												نمره کلی و نمرات حیطه‌های FSFI
FEI §		FAI ‡		استرادیول		SHBG †		DHEAS *		تستوسترون تام		
B												
-۰/۰۰۱		-۴/۵۳۱		۰/۰۱۲		-۰/۰۰۹		۰/۰۰۳		۰/۱۱۱		نمره کلی
۰/۰۰۰		-۱/۴۷۳		-۰/۰۰۱		-۰/۰۰۱		-۰/۰۰۱		۰/۰۲۴		تمایل
-۰/۰۰۱		-۲/۹۶		۰/۰۰۳		-۰/۰۰۳		-۰/۰۰۱		۰/۲۴۳		برانگیختگی
۰/۰۰۰		-۱۳/۲۵۰		۰/۰۰۳		-۰/۰۰۴		-۰/۰۰۱		۱/۰۴۵¶		لغزنده سازی
۰/۰۰۰		-۲/۲۷۹		۰/۰۰۳		-۰/۰۰۳		-۰/۰۰۱		۰/۲۴۶		ارگاسم
۰/۰۰۱		-۹/۳۳۱¶		-۰/۰۰۳		-۰/۰۰۳		۰/۰۰۰		۰/۵۴۰		رضایت
۰/۰۰۱		۰/۰۴۴		۰/۰۰۰		۰/۰۰۱		۰/۰۰۳		-۰/۲۰۸		درد

رگرسیون لجستیک												سوالات محقق ساخته در ارتباط با روابط زناشویی
FEI		FAI		استرادیول		SHBG		DHEAS		تستوسترون تام		
Exp (B)	B	Exp (B)	B	Exp (B)	B	Exp (B)	B	Exp (B)	B	Exp (B)	B	
۱/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۰	-۱۰/۷۷۳	۰/۹۸۴	-۰/۰۱۶	۱/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۹۹۴	-۰/۰۰۷	۳/۱۷۳	۱/۱۵۵	نارضایتی از روابط جنسی
۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	-۸/۶۶۳	۰/۹۹۶	-۰/۰۰۴	۱/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۰۲	۰/۰۰۲	۲/۵۳۷	۰/۹۳۱	میزان تغییر در sex
۱/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	-۱۰/۸۰۶	۰/۹۹۰	-۰/۰۱۰	۱/۰۰۴	۰/۰۰۴	۰/۹۹۸	-۰/۰۰۲	۳/۰۸۶	۱/۱۲۷	میزان تغییر در sexuality
۱/۰۰۲	۰/۰۰۲	۰/۰۰۳	-۵/۸۹۰	۰/۹۸۷	-۰/۰۱۳	۱/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۹۹۷	-۰/۰۰۳	۰/۸۷۵	-۰/۱۳۳	نارضایتی از روابط زناشویی

*DHEAS: Dehydroepiandrosterone sulfate, †SHBG: Sex hormone-binding globulin, ‡FAI: Free androgen index

§FEI: Free estradiol index, ¶ Significant (P<0.05) موارد معنی‌دار

نوع آزمون‌ها: رگرسیون چندگانه خطی و رگرسیون لجستیک

بحث

گرفت، میانگین سطح تام تستوسترون در زنان دچار اختلال عملکرد جنسی به طور معنی‌داری پایین‌تر از همتایان آنان بود.^{۳۲} باید توجه داشت که در بررسی حاضر و مطالعه مقاسمی و همکاران، افراد مورد بررسی زنانی بودند که به طور طبیعی دچار یائسگی شده بودند، اما در بررسی آلرسلان و همکارانش، زنان یائسه طبیعی و جراحی هر دو شرکت داشتند. لذا این مسئله ممکن است بتواند در نتایج حاصل تاثیرگذار باشد.

نتایج بررسی نمره کلی عملکرد جنسی و نمره حیطه‌های شش‌گانه (تمایل، برانگیختگی، لغزنده‌سازی، ارگاسم، رضایت و درد) نشان داد که میزان تستوسترون تام با نمره حیطه تمایل، همبستگی منفی (P=۰/۰۲۹ و r=-۰/۱۰۸) دارد و در سایر حیطه‌ها همبستگی معنی‌داری به دست نیامد. در بررسی همبستگی نمره حیطه‌های FSFI و مقادیر هورمونی، با انجام رگرسیون چند گانه مشخص گردید که

بر اساس نتایج حاصل از مطالعه حاضر، ۶۱٪ از زنان یائسه دارای اختلال عملکرد جنسی بودند. بین دو گروه مبتلا به اختلال عملکرد جنسی و غیر مبتلا، از نظر مقادیر هورمون‌های جنسی و نیز اندکس‌های FAI و FEI تفاوت معنی‌دار آماری وجود نداشت. در مطالعه مقاسمی^۱ و همکارانش که در ایران بر روی ۱۴۹ زن یائسه در سنین ۴۳-۶۴ ساله انجام شد نیز هیچ تفاوتی بین دو گروه با و بدون اختلال عملکرد جنسی از نظر سطح هورمون‌های جنسی وجود نداشت^{۳۳} که مطابق با نتایج حاصل از بررسی حاضر است. اما در مطالعه آلرسلان^{۳۴} و همکارانش که بر روی ۲۵ زن یائسه جراحی و ۸۳ زن یائسه طبیعی انجام

i - Moghassemi
ii - Alarслан

تاثیر تغییرات جسمی است، بلکه توسط عوامل روانی، روحی، اجتماعی - فرهنگی تحت تاثیر قرار می‌گیرد.^{۲۴}

در مطالعه حاضر ارتباطی بین تستوسترون تام و نمره حیطة رضایت FSFI به دست نیامد. همچنین ارتباطی بین این هورمون و میزان رضایت از روابط جنسی (در پرسش‌نامه محقق ساخته) نیز وجود نداشت. از طرفی اندکس آندروژن آزاد یک عامل تاثیرگذار در نمره حیطة رضایت بود. به طوری که به ازای هر یک واحد افزایش نمره FAI، به شرط ثابت ماندن سایر متغیرها، نمره حیطة رضایت به طور متوسط ۹/۲۳ واحد کاهش می‌یافت. در بررسی گریبⁱⁱⁱ و همکارانش که بر روی ۲۳ زن در سنین ۴۵-۵۵ ساله انجام شد و سطح تستوسترون آزاد آن‌ها در سال اول و سال پنجم اندازه‌گیری شد، نتایج نشان داد ارتباطی بین تستوسترون آزاد خون و رضایت جنسی در سال اول و پنجم مطالعه وجود ندارد.^{۲۵} لذا بر اساس نتایج به دست آمده، میزان تستوسترون تام نمی‌تواند در رضایت جنسی نقش مثبتی داشته باشد. تفاوت نتایج در زمینه میزان آزاد این هورمون در مطالعه حاضر و مطالعه گریب، می‌تواند ناشی از نوع متفاوت مطالعه باشد. در مطالعه گریب نتایج بعد از یک دوره طولانی ۵ ساله بررسی شده است، اما در این مطالعه بررسی از نوع مقطعی بوده است.

در مطالعه حاضر در بررسی پرسش‌نامه محقق‌ساخته مشخص گردید بین رضایت‌مندی از میزان روابط زناشویی پس از یائسگی و میزان تستوسترون تام و اندکس آندروژن آزاد، همبستگی معنی‌دار مثبتی وجود دارد ($P < 0.05$). به نظر می‌رسد که هرچند در این مطالعه ارتباطی بین تستوسترون تام و رضایت از عملکرد و روابط جنسی وجود ندارد، اما بالا بودن میزان تستوسترون تام و همچنین میزان آندروژن آزاد می‌تواند در رضایت‌مندی زنان از روابط زناشویی موثر باشد. باید متذکر شد که در میزان رضایت‌مندی از روابط زناشویی، عوامل متعددی می‌توانند دخالت داشته باشند که یکی از آن‌ها رضایت از روابط جنسی می‌باشد. لذا بر اساس نتایج حاصل از مطالعه حاضر به نظر می‌رسد ارتباط بین رضایت‌مندی از روابط زناشویی با میزان تستوسترون تام و اندکس آندروژن آزاد، ناشی از تاثیر این مقادیر هورمونی بر رضایت از روابط جنسی نباشد.

مقدار سرمی تستوسترون تام یک عامل تاثیرگذار در حیطة لغزنده‌سازی است، به طوری‌که به ازای هر یک نانوگرم در میلی‌لیتر افزایش مقدار سرمی تستوسترون تام، نمره حیطة لغزنده‌سازی FSFI، ۱/۰۵ واحد افزایش می‌یابد. در مطالعه تورنا و همکارانش که بر روی ۸۰ زن (شامل ۲۰ زن در دوران قبل از یائسگی و چهار لیبیدوی پایین و ۲۰ زن بعد از یائسگی با لیبیدوی پایین و نیز ۲۰ زن سالم در قبل از یائسگی و ۲۰ زن سالم بعد از یائسگی) انجام گرفت، مشخص گردید که سطوح تستوسترون تام و آزاد به‌طور مثبتی در ارتباط با نمره کلی FSFI و نمرات تمایل، برانگیختگی، لغزنده‌سازی و ارگاسم در FSFI است و در قبل و بعد از یائسگی، میزان سطوح تستوسترون تام و آزاد و نمره کلی FSFI در زنان با لیبیدوی پایین در مقایسه با گروه کنترل پایین‌تر است؛ به علاوه، سطح آندروژن افراد با میزان شاخص عملکرد جنسی آنان ارتباط مثبتی دارد.^{۲۴} همچنین در مطالعه آلرسلان و همکارانش نیز، میانگین سطح تام تستوسترون در زنان دچار اختلال عملکرد جنسی به طور معنی‌داری پایین‌تر از هم‌تایان آنان بود و سطوح پایین‌تر تستوسترون، اختلال عملکرد جنسی را، به‌ویژه در زنان با یائسگی طبیعی پیشگویی می‌نمود.^{۲۲} همچنین در مطالعه ناپیⁱ و همکارانش مشخص گردید که سطح تستوسترون آزاد پلازما، تنها عامل تاثیرگذار نمره کلی FSFI در زنان در مرحله انتقال یائسگی اولیه (EMTⁱⁱ)، یعنی زمانی که سیکل‌های قاعدگی به مدت ۷ روز یا بیشتر از مدت طبیعی تغییر کرده است، می‌باشد.^{۲۳} از طرفی مقاسمی و همکارانش در بررسی خود هیچ تفاوتی بین دو گروه با و بدون اختلال عملکرد جنسی از نظر سطح تستوسترون پیدا نکردند.^{۲۳} همان‌طور که مشاهده می‌شود نتایج حاصل نشان دهنده تناقضاتی است که لزوم بررسی بیشتر را مشخص می‌نماید. آنچه که می‌توان در توجیه این نتایج متفاوت بیان نمود، آن است که اختلال عملکرد جنسی زنان در دوره بعد از یائسگی، مشکل پیچیده‌ای است که اتیولوژی‌های بسیاری دارد. عملکرد جنسی مسئله‌ای مولتی‌فاکتوریال است و به نظر می‌رسد این مسئله با شرایط اجتماعی، سبک زندگی، مسائل فرهنگی، باورها و اعتقادات حاکم بر آن جامعه در ارتباط باشد. به عبارتی تمایلات جنسی در زنان مسن نه تنها تحت

i - Nappi

ii - Early menopausal transition

iii - Gerber

حاصله از بررسی مقادیر هورمونی تحت تاثیر این درمان‌ها قرار نگرفته و فقط در رابطه با شرایط یائسگی بوده است که خود از مزایای مطالعه حاضر می‌باشد. همچنین در نظرگیری بازه سنی حداکثر سه سال از شروع یائسگی به عنوان معیار ورود به مطالعه، موجب گردید که سن به عنوان یک عامل مداخله گر مهم در عملکرد جنسی و میزان مقادیر هورمونی تا حدودی تحت کنترل قرار گیرد.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر، می‌توان به عدم پاسخ‌گویی صحیح افراد کم‌سواد و یا بی‌سواد به پرسش‌گر و وجود حساسیت موضوعی خود روابط جنسی اشاره نمود. به منظور کنترل این محدودیت‌ها، برقراری روابط صمیمانه و ایجاد محیط امن برای پرسش‌گری و اطمینان-بخشی به این که سؤالات محرمانه می‌باشند، در نظر گرفته شد.

نتایج حاصل از بررسی حاضر می‌تواند نشان دهنده این واقعیت باشد که عملکرد جنسی تحت تاثیر عوامل متعددی قرار دارد و به منظور یافتن عوامل موثر بر عملکرد جنسی باید به بافت اجتماعی فرهنگی و نگرش حاکم بر افراد مورد مطالعه توجه نمود. به نظر می‌رسد تاثیر مسایل روانی، اجتماعی، نگرش‌ها و باورها بر اختلال عملکرد زنان یائسه در جوامعی همانند جامعه ما ممکن است آنقدر زیاد باشد که بتواند اثر عوامل هورمونی را مخدوش نماید. به طوری که در مطالعه کیفی حکیمی و همکارانش که به نگرانی‌های زنان یائسه از فرآیند یائسگی در یکی از شهرهای کشور ایران پرداخته است، مشخص شد که این زنان دچار نگرانی‌های متعددی نظیر نگرانی در مورد ناتوانی، پیری، طرد، بروز اختلالات سلامت، عدم حمایت و درک همسر و فرزندان و ترس از آینده هستند^{۱۱} که مسلماً می‌تواند بر عملکرد جنسی آنان تاثیر بگذارند. بنابر این بررسی بیشتر با کنترل عوامل اجتماعی تاثیرپذیر پیشنهاد می‌گردد.

بر اساس مطالعه حاضر، برخی از هورمون‌های جنسی با برخی ابعاد میزان عملکرد جنسی در ارتباط هستند. به طوری که میزان تستوسترون تام با نمره حیطة تمایل، همبستگی منفی و میزان DHEAS و اندکس استرادیول آزاد با نمره حیطة درد، همبستگی مثبت دارند. بین رضایت‌مندی از میزان روابط زناشویی پس از یائسگی با میزان تستوسترون تام و اندکس آندروژن آزاد، همبستگی مثبتی وجود دارد. همچنین بر اساس این مطالعه، در حیطة لغزنده-سازی، مقدار سرمی تستوسترون تام و در حیطة رضایت،

در مطالعه حاضر، میزان DHEAS و اندکس استرادیول آزاد با نمره حیطة درد FSFI همبستگی مثبتی داشتند ($P < 0.05$). با توجه به این که نمره حیطة درد در هنگام محاسبه، همگن با بقیه حیطة‌ها شده و بالا بودن نمره در این حیطة در واقع به معنی بهتر بودن شرایط فرد و پایین بودن درد هنگام مقاربت است، لذا این بررسی نشان می‌دهد که میزان DHEAS و اندکس استرادیول آزاد با میزان درد هنگام مقاربت ارتباط منفی دارد، اما انجام رگرسیون نتیجه معنی-داری را نشان نداد. در مطالعه تورنا و همکارانش نیز مشخص گردید که تفاوت قابل‌توجهی بین زنان با لیبیدیوی پایین و گروه کنترل در میزان سطوح DHEAS و نمره کلی FSFI، در هر دو گروه زنان قبل و بعد از یائسگی وجود دارد و سطح DHEAS در ارتباط مثبت با دامنه شاخص عملکرد جنسی زنان است.^{۲۴} همچنین در مطالعه ناپی و همکارانش که بر روی ۱۲۸ نفر زن در طول انتقال به یائسگی و در اوایل بعد از یائسگی انجام گرفت و روش کار همانند بررسی حاضر بود، مشخص گردید که بهترین مدل پیشگویی‌کننده نمره کلی FSFI، در زنان در مرحله بعد از یائسگی اولیه (EPM^۱)، یعنی وجود آمنوره حداقل ۱۲ ماه و کمتر از ۴ سال، شامل سطوح DHEAS و استرادیول می‌باشد.^{۲۳}

در این مطالعه ارتباطی بین عملکرد جنسی و میزان SHBG سرم به دست نیامد. این یافته با نتیجه حاصل از مطالعه مقاسمی و همکارانش مطابقت دارد، به طوری که آنان نیز نشان دادند هیچ تفاوتی بین دو گروه با و بدون اختلال عملکرد جنسی از نظر SHBG وجود ندارد.^{۲۳} با توجه به این که SHBG به هورمون‌های جنسی (اعم از آندروژن و استروژن) متصل شده و دسترسی این هورمون‌ها را به بافت‌های هدف تنظیم می‌کند؛^{۲۵} بنابراین فراهمی زیستی هورمون‌های جنسی توسط سطح SHBG تحت تاثیر قرار می‌گیرد. لذا چون نتایج حاصل از بررسی آندروژن‌ها در مطالعه حاضر و نیز سایر مطالعات انجام شده هنوز نتوانسته به طور قطع ارتباط بین آن‌ها و عملکرد جنسی زنان یائسه را اثبات نماید، عدم وجود ارتباط معنی‌دار بین SHBG و عملکرد جنسی دور از ذهن نمی‌باشد.

از آنجایی که در این بررسی افرادی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند که از هورمون درمانی جایگزینی و یا داروهای گیاهی حاوی فیتواستروژن استفاده نمی‌کردند، لذا نتایج

های تکمیلی بیشتری وجود دارد. بررسی‌های دیگر با حجم نمونه بالاتر و طول مدت بیشتر پیشنهاد می‌گردد.

اندکس آندروژن آزاد یک عامل تاثیرگذار هستند. به نظر می‌رسد برای تعیین ارتباط مقادیر هورمونی نیاز به بررسی-

References

- Berek JS. Berek and Novak's Gynecology. 14th ed. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins; 2012.
- da Silva Lara LA, Useche B, Rosa E Silva JC, Ferriani RA, Reis RM, de Sá MF, et al. Sexuality during the climacteric period. *Maturitas* 2009; 62: 127-33.
- Palacios S, Castano R, Graziotin A. Epidemiology of female sexual dysfunction. *Maturitas* 2009; 63: 119-23.
- Sadock JB, Sadock AV. Comprehensive textbook of psychiatry. 7th ed. New York: Lippincott- Williams and Wilkins; 2007.
- Youngkin EQ, Davis MS. The climacteric, menopause, and the process of aging Women's health- a primary care clinical guide. 2nd ed. Virginia: Appleton and Lange, Stamford, connecticut; 1998.
- Dennerstein L, Dudley E, Burger H. Are changes in sexual functioning during midlife due to aging or menopause? *Fertil Steril* 2001; 76: 456-60.
- Leiblum SR, Swartzman LC. Women's attitudes toward the menopause: an update. *Maturitas* 1986; 8: 47-56.
- Nisar N, Ahmed-Sohoo N. Severity of Menopausal symptoms and the quality of life at different status of menopause: a community base survey from rural Sindh, Pakistan. *IJCRIMPH* 2010; 2: 118-30.
- Addis IB, Van Den Eeden SK, Wassel-Fyr CL, Vittinghoff E, Brown JS, Thom DH. Sexual activity and function in middle-aged and older women. *Obstet Gynecol* 2006; 107: 755-64.
- Dennerstein L, Dudley E, Guthrie J. Empty nest or revolving door? A prospective study of women's quality of life in midlife during the phase of children leaving and re-entering the home. *Psychol Med* 2002; 32: 545-50.
- Hakimi S, Simbar M, Ramezani Tehrani F. Perceived concern of menopausal women: a phenomenological study among Azeri population of Iran. *Iran Red Crescent Med J* 2014; 16: e11771.
- Seftel AD, Padma-Nathan H. Male and female sexual dysfunction. Edinburgh: Mosby; 2004.
- Graziottin A, Leiblum SR. Biological and psychosocial pathophysiology of female sexual dysfunction during the menopausal transition. *J Sex Med* 2005; 2 Suppl 3: 133-45.
- Schwenkhagen A. Hormonal changes in menopause and implications on sexual health. *J Sex Med* 2007; 4 Suppl 3: 220-6.
- Meston CM, Frohlich PF. The neurobiology of sexual function. *Arch Gen Psychiatry* 2000; 57: 1012-30.
- Giraldi A, Marson L, Nappi R, Pfaus J, Traish AM, Vardi Y, Goldstein I. Physiology of female sexual function: animal models. *J Sex Med* 2004; 1: 237-53.
- Palacios S. Androgens and female sexual function. *Maturitas* 2007; 57: 61-5.
- Myers LS, Dixon J, Morrisette D, Carmichael M, Davidson JM. Effects of estrogen, androgen, and progestin on sexual psychophysiology and behavior in postmenopausal women. *J Clin Endocrinol Metab* 1990; 70: 1124-31.
- Davison SL, Davis SR. Androgenic hormones and aging--the link with female sexual function. *Horm Behav* 2011; 59: 745-53.
- Somboonporn W. Androgen and menopause. *Curr Opin Obstet Gynecol* 2006; 18: 427-32.
- Santoro N, Torrens J, Crawford S, Allsworth JE, Finkelstein JS, Gold EB, et al. Correlates of circulating androgens in mid-life women: the study of women's health across the nation. *J Clin Endocrinol Metab* 2005; 90: 4836-45.
- Alarслан D, Sarandol A, Cengiz C, Develioglu OH. Androgens and sexual dysfunction in naturally and surgically menopausal women. *J Obstet Gynaecol Res* 2011; 37: 1027-34.
- Nappi RE, Albani F, Santamaria V, Tonani S, Magri F, Martini E, et al. Hormonal and psycho-relational aspects of sexual function during menopausal transition and at early menopause. *Maturitas* 2010; 67: 78-83.
- Turna B, Apaydin E, Semerci B, Altay B, Cikili N, Nazli O. Women with low libido: correlation of decreased androgen levels with female sexual function index. *Int J Impot Res* 2005; 17: 148-53.
- Gerber JR, Johnson JV, Bunn JY, O'Brien SL. A longitudinal study of the effects of free testosterone and other psychosocial variables on sexual function during the natural traverse of menopause. *Fertil Steril* 2005; 83: 643-8.
- Dennerstein L, Alexander JL, Kotz K. The menopause and sexual functioning: a review of the population-based studies. *Annu Rev Sex Res* 2003; 4: 64-82.
- Davis SR, Davison SL, Donath S, Bell RJ. Circulating androgen levels and self-reported sexual function in women. *JAMA* 2005; 294: 91-6.
- Salonia A, Pontillo M, Nappi RE, Zanni G, Fabbri F, Scavini M, et al. Menstrual cycle-related changes in circulating androgens in healthy women with self-reported normal sexual function. *J Sex Med* 2008; 5: 854-63.
- Meston CM. Validation of the Female Sexual Function Index (FSFI) in women with female orgasmic disorder and in women with hypoactive sexual desire disorder. *J Sex Marital Ther* 2003; 29: 39-46.
- Mohammady kh, Heidari M, Faghieh Zadeh S. Validity of the Persian version of Female Sexual Function Index-FSFI scale as the Female Sexual Function Index. *Payesh* 2008; 7: 269-78. [Farsi]
- Rosen R, Brown C, Heiman J, Leiblum S, Meston C, Shabsigh R, et al. The Female Sexual Function Index (FSFI): a multidimensional self-report instrument for the assessment of female sexual function. *J Sex Marital Ther* 2000; 26: 191-208.
- Markus W, Cindy M, Raymond R. The Female Sexual Function Index (FSFI): cross validation and development of clinical cutoff scores. *J Sex Marital Ther* 2005; 31: 1-20.
- Moghassemi S, Ziaei S, Haidari Z. Female sexual dysfunction in Iranian postmenopausal women: prevalence and correlation with hormonal profile. *J Sex Med* 2011; 8: 3154-9.
- Lin TB. Sexuality and the menopause. In: Geneva Foundation for Medical Education and Research. First Consensus Meeting on Menopause in the East Asian Region. Division of Obstetrics and Gynecology, KK women's and children's Hospital, Singapore; 2013.
- Hammond GL. Diverse Roles for Sex Hormone-Binding Globulin in Reproduction. *Biol Reprod* 2011; 85: 431-41.

Original Article

Study on the Correlation between Serum Androgens and Sexual Function in Post-menopausal Women

Nazarpour S¹, Simbar M¹, Ramezani Tehrani F², Tohidi M³, Alavi Majd H⁴

¹Department of Midwifery and Reproductive Health, Faculty of Nursing and Midwifery, & ²Reproductive Endocrinology Research Center, & ³Prevention of Metabolic Disorders Research Center, Research Institute for Endocrine Sciences, & ⁴Department of Biostatistics, Faculty of Paramedicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, I.R. Iran

e-mail: msimbar@yahoo.com

Received: 06/01/2015 Accepted: 10/03/2015

Abstract

Introduction: Sexual dysfunction could be influenced by menopause and related hormonal changes. The purpose of this study is to examine the correlation between serum levels of androgens and sexual function in post-menopausal women. **Material and Methods:** This is a community-based, descriptive-analytical study involving 405 post-menopausal women, aged 40 to 65 years, who had reached menopause during the three years prior to the study. A multi-stage, randomized sampling was conducted. Data was collected using the Female Sexual Function Index (FSFI) questionnaire, a researcher-made questionnaire, and blood samples were obtained to assess serum levels of androgens (testosterone, DHEAS), SHBG and estradiol. **Results:** Among subjects, 61% had female sexual dysfunction (FSD). Total testosterone levels had a negative correlation with scores in the domain of desire ($r=-0.108$, $P=0.029$), DHEAS levels were positively correlated with scores in the domain of pain ($r=0.113$, $P=0.022$), and the free estradiol index (FEI) was also positively correlated with scores in the domain of pain ($r=0.115$, $P=0.020$). Satisfaction with marital relationship had a significant positive correlation with total testosterone levels ($r=0.131$, $P=0.008$) and the free androgen index (FAI) ($r=0.100$, $P=0.044$). Examining the correlation between FSFI scores and hormone levels, multiple regression analysis showed that serum levels of total testosterone and FAI were predicting factors, in the domains of lubrication ($P=0.042$) and satisfaction ($P=0.021$) respectively. **Conclusions:** Androgenic hormones can affect certain aspects of sexual function in post-menopausal women, subject, which, however, requires further investigation.

Keywords: Sexual Function, Menopause, Androgens